

שיעורי "בלבבי"
מופיעים ב"קול הלשון"
בארץ 073.295.1245
USA 718.521.5231

שניעי של פסח

בלבבי חלק ה' - עמ' שנד - שנה

משכן אבנה

עבודת הזמן

לוט ניצל מעונשה של סדום. בזכות מה זכה לוט להנצל? אמרו חז"ל (תנחומא וירא סי' ט) בזכותו של אברהם אבינו. אין כוונתם שזכותו של אברהם הגינה על לוט, אלא כוונתם שבפנימיותו של לוט נקלט תוכן פנימי ממהותו של אברהם, ותוכן פנימי זה הצילו. איזה תוכן פנימי קלט לוט מאברהם? ענין מסירות נפש. המלאכים באו אליו לביתו, והוא הגן עליהם במסירות נפש, הוא הסכים לתת לאנשי סדום את הכל, אפילו את בנותיו למען מצות הכנסת אורחים זו. זה כח היחיד שיכול להציל אותו מזוהמת סדום. אנו בדורינו חיים בטומאה נוראה. הדרך היחידה היום להנצל מרוחות הטומאה המנשבות בעולם היא מסירות נפש. אדם שאין לו מסירות נפש כפשוטו למען ה' ית"ש, אין לו קיום בדורינו. חובת השעה - מסירות נפש גמורה למען ה' ית"ש.

תפילה - חיובי או שלילי

לפני קריעת ים סוף, בשעה שמצרים רדפו אחרי בני"י כתיב (שמות יד, טו) "ויאמר ה' אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני"י ויסעו". וביאר רש"י "למדנו שהיה משה עומד ומתפלל, אמר לו הקב"ה לא עת עתה להאריך בתפלה שישראל נתונין בצרה". ונודעה הקושיה, אם לא עכשיו אימתי? הלא כך לימדונו חז"ל תמיד, שבעת צרה יש לנו לתפוס אומנות אבותינו בידינו ולהתפלל לקב"ה. מדוע כאן העבודה בדיוק ההיפך, לא להתפלל? נתבונן ונראה. אדם ניגש לתפילה בשעה שהוא רוצה דבר מה, עומדים לפניו ב' אפשרויות או יותר מכך, ויש לו רצון באפשרות פלונית דוקא. נמצא יש כאן יש עצמי, יש כאן רצון עצמי. זו סוד העבודה בקריעת ים סוף. סוד העבודה בקריעת ים סוף להגיע לביטול עצמי גמור שאין לי שום רצון כלל, והנני רוצה רק מה שהקב"ה רוצה. אם רצונו שיחיה אז הנני רוצה לחיות, ואם להיפך, להיפך. בשעה שבני"י יצאו ממצרים, היה להם רצון לצאת, כדכתיב "ויזעקו ותעל שועתם אל האלקים מן העבודה, וישמע אלקים את נאקתם" (שמות ב, כב - כג). עתה נדרש מהם עבודה גבוהה יותר, לא לרצות כלום, למסור את נפשם מסירות נפש גמורה לקב"ה, שאם רצונו ית"ש שאמות הנני עושה זאת בנפש חפצה. תפילה במצב זה היא גריעותא ולא מעליותא.